



EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel, 24.06.1996
KOM(96) 264 lopull.

95/0148 (COD)

Muutettu ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVIKSI
**KULUTTAJANSUOJASTA KULUTTAJILLE TARJOTTAVIEN
TUOTTEIDEN HINTOJEN ILMOITTAMISESSA**

(komission EY:n perustamissopimuksen 189 A (2) artiklan nojalla esittämä)

Perustelut

I. Menettely

Euroopan yhteisöjen komissio antoi 12 päivänä heinäkuuta 1995 ehdotuksen direktiiviksi kuluttajansuojasta kuluttajille tarjottavien tuotteiden hintojen ilmoittamisesta.

Talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa 331:nnessä täysistunnossaan 20 - 21 päivänä joulukuuta 1995 esittelijänsä Christos Foliasin ehdotuksesta.

Euroopan parlamentti antoi 18 päivänä huhtikuuta 1996 esittelijänsä Ria Oomen-Ruitjenin ehdotuksesta lainsäädännöllisen päätöslauselman, johon sisältyi sen lausunto. Tässä päätöslauselmassa parlamentti kehottaa komissiota muuttamaan ehdotettujen tarkistusten perusteella ehdotustaan.

Kuluttaja-asioiden neuvosto kokoontui Luxemburgissa 23 päivänä huhtikuuta 1996 Italian toimiessa puheenjohtajamaana. Se pääsi poliittiseen yksimielisyyteen edellä mainittua direktiiviehdotusta koskevasta yhteisestä kannasta.

II. Muutokset

Euroopan parlamentin hyväksymät 22 tarkistusta kohdistuvat neljään pääasialliseen ongelmakohtaan. Tietyissä tarkistuksissa parlamentti on täsmentänyt komission ehdottaman tekstin ulottuvuutta, erityisesti säännösten tavoitetta ja soveltamisalaa. Hyväksytyt täsmennykset eivät muuta komission ehdotusta olennaisella tavalla. Parlamentti otti myös huomioon lisäkustannukset, joita voi aiheutua pienille vähittäisliikkeille ja edellytti komission jatkuvaa seuranta ja taloudellista tukea tälle ryhmälle suunnatuille tiedotusohjelmille. Sen sijaan, että tietyt pienet liikkeet vapautettaisiin tästä velvoitteesta pysyvästi tai väliaikaisesti, parlamentti piti kuitenkin parempana pidempää siirtymäkautta.

Lisäksi parlamentti halusi korostaa kuluttajille suunnattavan tiedottamisen merkitystä yhtenäisvaluuttaan siirryttäessä säätämällä hintojen kaksoismerkinnöistä ja kaupan alan työntekijöiden koulutuksesta. Lopuksi parlamentti hylkäsi selvästi yksikköhinnan merkintävelvoitteen ja valikoimina myytäviä tuotteita koskevan vapautuksen välisen yhteyden.

1. Tekstin selkeyttäminen

Parlamentin ensimmäisen ongelmakohdan osalta komissio on samaa mieltä. Tämän vuoksi se sisällytti muutettuun ehdotukseensa tarkistukset 1, 2, 9 (2 artiklan a ja b alakohdan osalta), 10, 11, 12, 13, 16, 20, 21 ja 24 ehdotetun direktiivin selkeyttämiseksi ja täsmentämiseksi. Seitsemässä kohdassa (tarkistukset 2, 3, 5, 11, 16, 20 ja 24) komissio muotoili tekstiä uudelleen ja teki siihen toimituksellisia ja lakiteknisiiä muutoksia, jotka eivät kuitenkaan muuta varsinaista asiasisältöä. Tarkistuksen 16 hyväksymisen seurauksena johdantokappaleita 15 ja 16 oli muutettava. Tarkistuksen 24 osalta komissio crotti siitä muutoksen ja sisällytti sen 1 artiklan toiseen kohtaan ja 3 artiklan toiseen kohtaan. Tämä merkitsee sitä, että 3 artiklan toisessa kohdassa olevan luettelon tekijöihin sovelletaan edelleen myyntihinnan merkitsemisvelvoitetta, mutta ei yksikköhinnan merkitsemisvelvoitetta. Tarkistuksen 24 hyväksymisen seurauksena myös 7 artiklaa oli muutettava. Komissio ei ottanut mukaan tarkistusta 9 (c alakohdan osalta), koska siinä annetaan liian epäselvä määrittely vähittäiskaupasta. Tarkistus 14 koskee merkintätapaa. Komission mielestä on parempi, että jäsenvaltiot itse määrittelevät merkintöjen soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt oman tilanteensa mukaisesti; tämän vuoksi tätä tarkistusta ei hyväksytty.

2. Pienet vähittäisliikkeet

Uuden säädöksen johdosta liikkeille aiheutuvat kustannukset lisääntyvät tietyssä määrin. Kaupan ala ja erityisesti vähittäisliikkeet ovat kuitenkin Euroopan parlamentin erityisen huomion kohteena.

Komissio on myös osaltaan etsinyt ratkaisua, joka ei vaikuttaisi liian raskaalta vähittäisliikkeille, mutta jolla kuitenkin saataisiin välitettyä kaikki tarpeellinen tieto kuluttajille.

Tarkistuksissa 6 ja 22 ehdotetaan kertomuksen tekemistä pienten vähittäisliikkeiden tilanteesta vuosi siirtymäkauden päättymisen jälkeen. Komission kokemuksen mukaan vuosi ei ole riittävän pitkä aika saada direktiivin soveltamiseen liittyviä kokemuksia, joiden perusteella olisi mahdollista laatia kertomus. Tämän vuoksi vähintään kahden vuoden vähimmäisaika olisi tarpeen. Tässä ajassa komissio voisi tutkia perusteellisesti direktiivin taloudellisia vaikutuksia pieniin vähittäisliikkeisiin.

Tarkistus 19 koskee taloudellista tukea tietyille pienille vähittäisliikkeille. Komissio ei usko, että taloudellinen tuki pienille vähittäisliikkeille suunnattuihin tiedotusohjelmiin on mahdollinen ratkaisu. Ensinnäkin pieniin vähittäisliikkeisiin liittyvät ongelmat ovat liian monimutkaisia, jotta niistä voitaisiin säätää yksinomaan yhteisön tasolla. Lisäksi on korostettava, että tuen luonne riippuu täysin tekijöistä, joita komissio ei voi tietää ja joihin se ei voi vaikuttaa. Tietyissä jäsenvaltioissa, joissa kaikki liikkeet soveltavat jo

yksikköhinnan merkintää, tällainen tuki ei olisi perusteltua. Lisäksi olisi laadittava tukea koskevat perusteet. On myös tärkeää, että jäsenvaltiot kykenevät arvioimaan mahdolliset vaikeudet ja erityisesti sitä, liittyvätkö nämä vaikeudet suoraan direktiiviin täytäntöönpanoon. Lisäksi on muistettava, että ainakin elintarvikkeiden osalta merkittävä osa säännöistä on ollut voimassa jo useiden vuosien ajan. Investointi hintamerkintöjen tekoon tarkoitettuun tekniikkaan on taloudelliselta kannalta järkevää, koska kyseessä on markkinointiin ja inventaarioon soveltuva väline. Kyseessä eivät ole huomattavat kustannukset, varsinkin kun otetaan huomioon pienten liikkeiden siirtymäkausi, joka mahdollistaa kuoletukset pidemmällä aikavälillä.

Tämän vuoksi komissio ehdottaa ratkaisuksi Euroopan parlamentin tarkistusta 18, joka koskee pieniä liikkeitä: pitkä kuuden vuoden sopeutumiskausi direktiivin nojalla annettujen säännösten soveltamispäivän jälkeen. Lisäksi komissio on valmis selvittämään kustannuksiin liittyviä yksityiskohtia ja tämän vuoksi sisällyttää ehdotukseen tarkistuksen 5.

3. Yhtenäisvaluutan käyttöönotto

Parlamentti halusi ottaa huomioon kuluttajille suunnatun tiedotuksen merkityksen yhtenäisvaluutan käyttöönoton yhteydessä. Tämän vuoksi se ehdotti tarkistuksia 4, 15, 17 ja 23, jotka koskevat siirtymäaikaa yhtenäisvaluutan käyttöön ottamisessa kuluttajien totuttamiseksi valuuttojen suhteellisiin arvoihin. Komissio on samaa mieltä siitä, että hintojen avoimuus on ensisijaisen tärkeää talous- ja rahaliiton toteuttamisessa, mutta toteaa kuitenkin, että on ennen aikaista laatia näin tarkkoja ohjeita vielä nyt, ja että käyttöönottoon liittyvät toimenpiteet olisi toteutettava yleisesti.

4. Valikoimiin liittyvän yhteyden hylkääminen

Komissio sisällytti tekstiin tarkistuksen 3. Siinä täsmennetään, että valikoimilla on erillinen tarkoitus, ja hylätään selkeästi yhteys valikoimiin.

III. Yhteenveto

Komission suhtautuminen parlamentin ehdottamiin tarkistuksiin

Tarkis- tuksen n:o	Kyseiset säännökset	Komissio	Uusi numerointi
1	johdantokappale 1 (uusi)	hyväksytty	johdantokappale 1
2	johdantokappale 1	hyväksytty	johdantokappale 2
3	johdantokappale 6 a (uusi)	hyväksytty	johdantokappale 8
4	johdantokappale 12 a (uusi)	hylätty	
5	johdantokappale 17 a (uusi)	hyväksytty	johdantokappale 20
6	johdantokappale 19	hylätty	
9	2 artiklan a ja b alakohta	hyväksytty	2 artikla
9	2 artiklan c alakohta	hylätty	
10	3 artiklan 2 kohta	hyväksytty	4 artiklan 3 kohta
11	3 artiklan 2 kohta	hyväksytty	4 artiklan 4 kohta
12	4 artiklan 2 kohta	hyväksytty	poistettu
13	4 artiklan 3 kohta	hyväksytty	4 artiklan 2 kohta
14	5 artikla	hylätty	
15	5 a artikla (uusi)	hylätty	
16	6 artikla	hyväksytty	6 artikla
17	6 artiklan 3 a kohta (uusi)	hylätty	
18	7 artiklan ensimmäinen alakohta	hyväksytty	7 artiklan ensimmäinen alakohta
19	7 a artikla (uusi)	hylätty	
20	9 artikla	hyväksytty	9 artikla
21	10 artiklan 1 kohta	hyväksytty	10 artikla
22	11 artiklan 1 kohta	hylätty	
23	6 artiklan 3 b kohta (uusi)	hylätty	
24	1 a artikla (uusi)	hyväksytty	1 artiklan 2 kohta ja 3 artiklan 2 kohta

Edellä olevasta taulukosta näkyy, että komissio on hyväksynyt Euroopan parlamentin äänestämästä 22:sta tarkistuksesta 14.

MUUTETTU EHDOTUS:

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI
KULUTTAJANSUOJASTA KULUTTAJILLE TARJOTTAVIEN
TUOTTEIDEN HINTOJEN ILMOITTAMISESSA**

ALKUPERÄINEN EHDOTUS	MUUTETTU EHDOTUS
Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto, jotka	ei muutettu
ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 129 a artiklan 2 kohdan,	ei muutettu
ottavat huomioon komission ehdotuksen ¹ ,	ei muutettu
ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ² ,	ei muutettu
noudattavat Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 189 b artiklassa määrättyä menettelyä,	ei muutettu
sekä katsovat, että	ei muutettu

¹ EYVL N:o C 260, 5.10.1995, s. 5.

² EYVL N:o C 82, 19.3.1996, s. 32.

1. markkinoiden avoin toiminta ja asianmukainen tiedotus edistävät kuluttajansuojaa ja yritysten ja tuotteiden välistä tervettä kilpailua,

1. on tärkeää taata kuluttajansuojan korkea taso, ja yhteisön olisi osallistuttava siihen erityisillä toimilla, joilla säädetään riittävistä hintatiedoista kuluttajille tarjottavissa tuotteissa,

2. näin ollen on tärkeää taata kuluttajansuojan korkea taso, ja yhteisön olisi osallistuttava siihen erityisillä toimilla, joilla säädetään tarkoista, avoimista ja yksiselitteisistä hintatiedoista kuluttajille tarjottavissa tuotteissa,

2. yhteisön toimintaohjelmissa kuluttajansuojaa ja kuluttajavalistusta koskevaksi politiikaksi³ edellytetään hintojen ilmoittamista koskevien yhteisten periaatteiden luomista,

3. ei muutettu

3. nämä periaatteet on vahvistettu elintarvikkeiden osalta 19 päivänä kesäkuuta 1979 annetulla neuvoston direktiivillä 79/581/ETY⁴, sellaisena kuin se on muutettuna 7 päivänä kesäkuuta 1988 annetulla neuvoston direktiivillä 88/315/ETY⁵, ja muiden tuotteiden kuin elintarvikkeiden osalta 7 päivänä kesäkuuta 1988 annetulla neuvoston direktiivillä 88/314/ETY⁶,

4. ei muutettu

4. myyntihinnan ja yksikköhinnan ilmoittamisvelvollisuus parantaa merkittävästi kuluttajavalistusta antamalla kuluttajille olennaista tietoa järkevän päätöksenteon mahdollistamiseksi,

5. ei muutettu

³ EYVL N:o C 92, 25.4.1975, s. 2 ja EYVL N:o C 133, 3.6.1981, s. 2.

⁴ EYVL N:o L 158, 26.6.1979, s. 19

⁵ EYVL N:o L 142, 9.6.1988, s. 23

⁶ EYVL N:o L 142, 9.6.1988, s. 19

5. säädetty järjestelmä sisältää kuitenkin tietyn määrän poikkeuksia yleisestä myyntihinnan ja yksikköhinnan ilmoittamisvelvollisuudesta erityisesti silloin, kun myytyjen tuotteiden määrät tai tilavuusvalikoima vastaa yhteisön tasolla hyväksytyjä arvoja,

6. ei muutettu

6. tämä tuotteiden yksikköhinnan ilmoittamisen ja pakkauskoon standardisoinnin välinen yhteys on vaikeuttanut säädetyn järjestelmän täytäntöönpanoa, joka on osoittautunut erittäin monimutkaisiksi soveltaa, ja tämän vuoksi olisi hylättävä tämä yhteys tarvittavan yksinkertaistamisen aikaansaamiseksi, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta pakkauskoon standardisointiin liittyvään järjestelmään,

7. ei muutettu

8. ne tuottajat ja kauppiat, jotka ovat käyttäneet valikoimia, voivat jatkaa tätä menetelmää ja kehittää sitä sillä edellytyksellä, että he myös lisäksi ilmoittavat yksikköhinnan,

7. olisi otettava huomioon kaikki edellä mainituissa direktiiveissä säädetyn järjestelmän täytäntöönpanoa koskevat ongelmat ja ehdotettava uutta yksinkertaistettua järjestelmää, jolla mahdollistetaan paremmin halutun ensisijaisen tavoitteen saavuttaminen eli riittävän tiedon takaaminen kuluttajille,

9. ei muutettu

8. myyntihinnan ja yksikköhinnan ilmoittamisella tarjotaan yksinkertaisimmalla tavalla kuluttajille parhaimmat mahdollisuudet tuotteiden luonteen ja laadun arvioimiseen ja vertailuun, sekä tarjotaan heille mahdollisuus tehdä arvostelukykyisiä valintoja yksinkertaisen vertailun perusteella,

10. ei muutettu

9. tämän vuoksi olisi säilytettävä yleinen sekä myyntihinnan että yksikköhinnan ilmoittamisvelvollisuus kaikkien tuotteiden osalta lukuun ottamatta pakkaamattomina myytäviä tuotteita, joiden myyntihintaa ei voida vahvistaa ennen kuin kuluttaja on ilmoittanut haluamansa määrän,

11. ei muutettu

10. ainoastaan yhteisön tasolla mukautetuilla säännöksillä voidaan taata yhtenäinen ja selkeä tiedotus kaikille kuluttajille osana sisämarkkinoita; uusi yksinkertaistettu lähestymistapa on sekä riittävä että tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi,

12. ei muutettu

11. hintamerkintöjen selkeys on lisäksi ensisijaisen tärkeää talous- ja rahaliiton toteuttamisessa, ja selkeyttä on siis merkittävästi parannettava sekä voimaansaattamista suunnitella hyvissä ajoin yhteiseen rahaan siirtymisen yhteyteen,

13. ei muutettu

12. yhteisen rahan käyttöönotto helpottuu huomattavasti, kun kuluttajat saavat käyttöönsä yksinkertaisia viitetietoja tuotteiden hintavertailuun,

14. ei muutettu

13. lisäksi on syytä ottaa huomioon, että tiettyjen tuotteiden myynnissä käytetään yleisesti ja tavanomaisesti määriä, jotka eroavat direktiivissä mainituista perusmääräarvoista, ja tämän vuoksi on suotavaa, että jäsenvaltiot voivat tietyissä tapauksissa sallia yksikköhinnan ilmoittamisen suhteessa yleisesti käytettyyn määräarvoon,

15. ei muutettu

14. jäsenvaltioilla on oltava mahdollisuus mukautua yksikköhinnan ilmoittamisvelvollisuuteen tietyn kaupankäynnin tai tiettyjen kaupankäyntimuotojen osalta ja myös mahdollisuus määritellä, että tällainen ilmoittaminen ei ole tarpeen tietyn tuotemäärän osalta, silloin kun siitä ei käy ilmi kuluttajille hyödyllistä tietoa,

16. ei muutettu

15. jäsenvaltioilla olisi myös oltava mahdollisuus poiketa yksikköhinnan ilmoittamisvelvollisuudesta silloin kun tuotteen hinnan ilmoittamisella ei ole merkitystä tai silloin kun se aiheuttaisi sekaannusta; tämä koskee erityisesti tapauksia, jolloin määrän ilmoittaminen ei ole oleellista hintojen vertailun kannalta tai eri tuotteita pidetään kaupan samassa pakkauksessa,

17. jäsenvaltioilla olisi myös oltava mahdollisuus poiketa yksikköhinnan ilmoittamisvelvollisuudesta silloin kun tuotteen hinnan ilmoittamisella ei ole merkitystä; tämä koskee erityisesti tapauksia, jolloin määrän ilmoittaminen ei ole oleellista hintojen vertailun kannalta tai eri tuotteita pidetään kaupan samassa pakkauksessa,

16. täytäntöönpannun järjestelmän soveltamisen helpottamiseksi jäsenvaltiot voivat muiden tuotteiden kuin elintarvikkeiden osalta laatia luettelon niistä tuotteista tai tuoteluokista, joihin edelleen sovelletaan yksikköhinnan ilmoittamisvelvollisuutta

18. täytäntöönpannun järjestelmän soveltamisen helpottamiseksi jäsenvaltioiden on laadittava muiden tuotteiden kuin elintarvikkeiden osalta luettelo niistä tuotteista, joihin edelleen sovelletaan yksikköhinnan ilmoittamisvelvollisuutta,

17. on otettava huomioon jakelumuotojen kehittyminen, ja olisi löydettävä ratkaisu, jolla saavutettaisiin paras mahdollinen tuotteiden hintoja koskeva kuluttajavalistus mahdollisimman alhaisilla kustannuksilla,

19. ei muutettu

20. on olennaisen tärkeää, että komissio laatii yhdessä kansallisten hallitusten ja toimivaltaisten elinten kanssa ennen järjestelmän soveltamista tarkan luettelon direktiivin aiheuttamista kokonaiskustannuksista vähittäiskaupalle, erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten alalla,

18. olisi säädettävä vaihtelevasta mukautumiskaudesta asianomaisten taloudellisten toimijoiden mukaan sen mahdollistamiseksi, että nämä voivat toteuttaa yksikköhinnan ilmoittamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, ja

21. ei muutettu

19. erityistä huomiota on kiinnitettävä pienissä vähittäisliikkeissä tehtäviin sopeutustoimiin, sekä etenkin on otettava huomioon teknologian kehittyminen sekä laadittu yhteisen rahan käyttöönottoaikataulu, ja siksi komissio esittää tilanteesta arviointikertomuksen kaksi vuotta ennen järjestelmän yleisen käyttöönoton viimeistä määräpäivää,

22. ei muutettu

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tämän direktiivin tavoitteena on säätää sekä myyntihinnan että yksikköhinnan ilmoittamisesta kauppiaiden kuluttajille tarjoamissa tuotteissa hintavertailun helpottamiseksi silloin, kun se osoittautuu aiheelliseksi.

1. ei muutettu

2. Tätä direktiiviä ei sovelleta:
- huutokaupalla myytäviin tuotteisiin,
- yksityishenkilöiden väliseen kauppaan.

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) 'myyntihinnalla' tuotteen tietyn määrän hintaa;

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) 'myyntihinnalla' tuotteen tietyn määrän lopullista hintaa, mukaan lukien ALV, kaikki muut verot ja kuluttajan maksettaviksi tulevat pakolliset palvelumaksut.

b) 'yksikkö hinnalla' tuotteen kilo-, litra-, metri-, neliömetri- tai kuutiometrihintaa tai muuta määrää, jos sitä käytetään jäsenvaltioissa yleisesti ja tavanomaisesti erityisten tuotteiden myynnissä;

b) 'yksikkö hinnalla' tuotteen lopullista kilo-, litra-, metri-, neliömetri- tai kuutiometrihintaa tai hintaa muuta määrää kohti, jos sitä käytetään jäsenvaltioissa yleisesti ja tavanomaisesti erityisten tuotteiden myynnissä, mukaan lukien ALV, kaikki muut verot ja kuluttajan maksettaviksi tulevat pakolliset palvelumaksut,

c) 'pakkaamattomina myytävillä tuotteilla' tuotteita, joita ei ole pakattu valmiiksi ja/tai joita ei mitata tai punnita muutoin kuin kuluttajan ollessa läsnä.

c) 'pakkaamattomina myytävillä tuotteilla' tuotteita, joita ei ole pakattu valmiiksi ja/tai joita ei mitata tai punnita muutoin kuin kuluttajan ollessa läsnä.

3 artikla

1. Myyntihinta ja yksikkö hinta on ilmoitettava kaikkien 1 artiklassa mainittujen tuotteiden osalta, jollei 6 artiklan säännöksistä muuta johdu.

1. ei muutettu

2. Tätä direktiiviä ei sovelleta:

- hotelleissa, kahviloissa, ravintoloissa, anniskelupaikoissa, elokuvateattereissa ja teattereissa, oppilaitoksissa, vapaa-ajan keskuksissa, työpaikkojen henkilökunnan myymälöissä, sairaaloissa, ruokaloissa ja muissa vastaavissa paikoissa myytäviin elintarvikkeisiin,
- kiertäviin kauppiaisiin,
- liikennevälineissä myytäviin tuotteisiin,
- automaateissa myytäviin tuotteisiin.

2. Jos tuotteet myydään pakkaamattomina, yksikkö hinta on ilmoitettava kaikkien 1 artiklassa mainittujen tuotteiden osalta, koska myyntihintaa ei voida vahvistaa, ennen kuin kuluttaja on ilmoittanut haluamansa määrän.

3. Jos tuotteet myydään pakkaamattomina, ainoastaan yksikkö hinta on ilmoitettava kaikkien 1 artiklassa mainittujen tuotteiden osalta.

4. Edeltäviä kohtia sovelletaan myös kaikenlaiseen mainontaan, jos siinä mainitaan hinta.

4 artikla

1. Myyntihinnan ja yksikköhinnan on oltava yksiselitteisiä, helposti tunnistettavia ja selvästi luettavia.

1. ei muutettu

2. Myyntihinnan ja yksikköhinnan on jäsenvaltioiden säätämien edellytysten mukaisesti liityttävä tuotteen lopulliseen hintaan.

2. poistettu

3. Yksikköhinnan on kansallisten ja yhteisön säännösten mukaisesti viitattava pakkauksessa ilmoitettuun määrään. Tässä tarkoitetaan erityisesti tuotteiden nettomääriä.

2. Yksikköhinnan on kansallisten ja yhteisön säännösten mukaisesti viitattava pakkauksessa ilmoitettuun määrään.

5 artikla

Jäsenvaltioiden on määriteltävä hinnan ilmoittamisen soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt erityisesti 2 artiklan b kohdassa tarkoitettuihin yleisesti ja tavanomaisesti käytettyihin määriin sovellettavien hintojen osalta.

ei muutettu

6 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat olla soveltamatta yksikköhinnan ilmoittamisvelvollisuutta kun on kyse tuotteista, joihin sovellettu-
na tällaisella ilmoittamisella ei olisi merkitystä tuotteiden luonteen tai tarkoituksen vuoksi tai jos tällaisen ilmoituksen tiedot ovat kuluttajalle merkityksettömiä tai ovat omiaan aiheuttamaan sekaannusta.

1. Jäsenvaltiot voivat olla soveltamatta yksikköhinnan ilmoittamisvelvollisuutta kun on kyse tuotteista, joihin sovellettu-
na tällaisella ilmoittamisella ei ole merkitystä tuotteiden luonteen tai tarkoituksen vuoksi.

Artikel 7

Medlemsstaterna får bestämma att skyldigheten att ange jämförpriset på andra varor än de som säljs i lös vikt, som utbjuds till försäljning av vissa mindre detaljistföretag, tillämpas senast den 6 juni 2001, i den mån jämförprismärkning från och med den 7 juni 1997.

- troligen kommer att lägga en onödigt tung börda på sådana näringsidkare, eller

- förefaller opraktisk på grund av det antal varor som utbjuds till försäljning, försäljningsytan, hur den disponeras eller de villkor som är speciella för vissa former av handel, t.ex. vissa former av kringvandrande försäljare.

Artikel 8

Medlemsstaterna skall fastställa bestämmelserna för de sanktioner som skall gälla vid överträdelser av de nationella bestämmelser som tillämpas genom detta direktiv och skall vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa genomförandet av dessa. De sålunda föreskrivna sanktionerna måste vara effektiva, avpassade och avrådande.

Artikel 9

Medlemsstaterna får bestämma att skyldigheten att ange jämförpris på andra varor än de som saluförs i lös vikt av viss småskalig detaljhandel, tillämpas senast sex år efter att detta direktiv offentliggjorts, i den mån jämförprismärkning från och med det datum som anges i artikel 10.1.

- troligen kommer att lägga en onödigt tung börda på sådana näringsidkare, eller

- förefaller opraktisk på grund av det antal varor som utbjuds till försäljning, försäljningsytan, hur den disponeras eller de villkor som är speciella villkor för vissa former av handel.

Ingen ändring

1. I artikel 10 första stycket första meningen i rådets direktiv 79/581/EEG av den 19 juni 1979 och i artikel 10 första stycket första meningen i rådets direktiv 88/314/EEG av den 7 juni 1988 skall orden "ett uppskov på nio år" ersättas med "en tidsfrist som löper ut vid den

tidpunkt som föreskrivs i artikel 10.1 i direktiv 96/.../EG".

Rådets direktiv 79/581/EEG av den 19 juni 1979, ändrat genom rådets direktiv 88/315/EEG av den 7 juni 1988 och direktiv 88/314/EEG av den 7 juni 1988 skall upphöra att gälla den 7 juni 1997.

2. Rådets direktiv 79/581/EEG av den 19 juni 1979, ändrat genom rådets direktiv 88/315/EEG av den 7 juni 1988, rådets direktiv 88/314/EEG av den 7 juni 1988 och Europaparlamentets och rådets direktiv 95/58/EG⁷ av den 29 november 1995 skall upphöra att gälla från och med den tidpunkt som föreskrivs i artikel 10.1.

Artikel 10

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 6 juni 1997. De skall genast underrätta kommissionen om detta. De bestämmelser som antas skall börja tillämpas från och med den 7 juni 1997.

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast två år efter att det offentliggjorts. De skall genast underrätta kommissionen om detta. De bestämmelser som antas skall börja tillämpas två år efter att detta direktiv har offentliggjorts.

2. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur denna hänvisning skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Ingen ändring

3. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv. De skall särskilt ange de bestämmelser som antagits i kraft av artiklarna 5, 6 och 7 liksom all senare anpassning.

3. Ingen ändring

4. Medlemsstaterna skall meddela de bestämmelser för sanktioner som föreskrivs i artikel 8 liksom all senare justering.

4. Ingen ändring

⁷

EGT nr L 299, 12.12.1995, s. 11

Kumotaan 19 päivänä kesäkuuta 1979 annettu neuvoston direktiivi 79/581/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 7 päivänä kesäkuuta 1988 annetulla neuvoston direktiivillä 88/315/ETY, sekä 7 päivänä kesäkuuta 1988 annettu neuvoston direktiivi 88/314/ETY 7 päivästä kesäkuuta 1997 alkaen.

2. Kumotaan 19 päivänä kesäkuuta 1979 annettu neuvoston direktiivi 79/581/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 7 päivänä kesäkuuta 1988 annetulla neuvoston direktiivillä 88/315/ETY, 7 päivänä kesäkuuta 1988 annettu neuvoston direktiivi 88/314/ETY ja 29 päivänä marraskuuta 1995 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/58/ETY⁷ tämän direktiivin 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta ajankohdasta alkaen.

10 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava voimaan tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 6 päivänä kesäkuuta 1997. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä. Annettuja säännöksiä sovelletaan 7 päivästä kesäkuuta 1997.

1. Jäsenvaltioiden on saatettava voimaan tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään kaksi vuotta direktiivin julkaisemisen jälkeen. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä. Annettuja säännöksiä sovelletaan kahden vuoden kuluttua tämän direktiivin julkaisemisesta.

⁷ EYVL N:o L 299, 12.12.1995, s. 11.

2. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä viittaus tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. ei muutettu

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tämän direktiivin alaan liittyvistä kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle. Niiden on ilmoitettava erityisesti 5, 6 ja 7 artiklan nojalla annetuista säännöksistä sekä kaikista myöhemmistä muutoksista niihin.

3. ei muutettu

4. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava 8 artiklassa säädetyistä seuraamusjärjestelmästä sekä kaikista myöhemmistä muutoksista siihen.

4. ei muutettu

11 artikla

1. Komissio jättää Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään kaksi vuotta 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun päivämäärän jälkeen 7 artiklassa annettujen säännösten soveltamista koskevan ensimmäisen kertomuksen.

1. ei muutettu

2. Komissio jättää Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään neljä vuotta 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun päivämäärän jälkeen tämän direktiivin soveltamista koskevan kokonaiskertomuksen.

2. ei muutettu

12 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

ei muutettu

ISSN 1024-4492

KOM(96) 264 lopullinen

ASIAKIRJAT

FI

10

Luettelonumero : CB-CO-96-275-FI-C

ISBN 92-78-05308-2

Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimisto
L-2985 Luxemburg